

Новото гробище на Сливница.

Стохойници, вий въ други полкъ минахте,
Гдѣ нѣма отпущъ, ни зовъ за борба,
Вий братски се прѣгърнахте, лѣгахте
И „легка нощъ“ на вѣки си казахте —
До втората трѣба.

Но що паднахте тукъ, дѣца бурливи?
За тронъ ли знайтъ, за нѣкой ли кумиръ?
Да бѣше то — останки бихте живи,
Не бихте срѣцали тѣй гордѣливи
Крушума ... сѣтне въ миръ!

Българо, за тебе тѣ умрѣхъ.
Една ти бѣ достойна зарадъ тѣхъ
И тѣ за тебе достойни, майко, бѣхъ!
И твоего име само каитъ мълвѣхъ
Умирахъ безъ сѣрахъ.

Но кой ви знай, те сѣще въ тѣхъ полѣа?
Надъ вашии гробъ забвѣнъ еѣ цѣтити.
Кой сѣе вий? Надъ стѣната ви клѣта
Не имали никой днесъ, освѣтъ поета
И майки тѣ светити.

